

Hydrangea macrophylla 'Tricolor'

Synonim lac.: *Hydrangea macrophylla* 'Teller Variegata'

hortensja ogrodowa 'Tricolor'

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Odmiana znana w uprawie już w pierwszej połowie XIX wieku, ozdobna zarówno za sprawą atrakcyjnie upstrzonych liści, jak i lekkich, ażurowych kwiatostanów. Krzew o zwartym, zaokrąglonym pokroju i prostych, słabo rozgałęzionych pędach. Dorasta do około 1 m wysokości i podobnej szerokości. Liście, które stanowią najważniejszy element dekoracyjny, są eliptyczne, piłkowane, ostro zakończone, ciemnozielone o białokremowym obrzeżeniu. Biała obwódka liści ma nieregularną szerokość i może otaczać blaszkę liściową cienką linijką, lub szerokim, postrzępionym pasem dochodzącym niemal do samego środka liścia. Oprócz białego obrzeżenia, na liściach można zauważyć podłużne, srebrzystozielone plamki, najczęściej ułożone wertykalnie względem osi symetrii blaszki liściowej. Kwiatostany niezbyt efektowne, w postaci płaskich baldachogron, są wewnątrz wypełnione drobnymi, różowymi lub niebieskimi kwiatami płodnymi oraz umiejscowionymi na obwodzie, nielicznymi, białymi kwiatami płonnymi. Kwiaty płonne są osadzone na długich, różowiejących szypułkach i składają się z 4 rozrośniętych i spłaszczonych, białych działek kielicha przypominających typowe płatki korony. U podstawy lekko różowieją lub są delikatnie błękitne. Kolor kwiatów zależy od kwasowości podłoża. Na glebach kwaśnych przeważa zabarwienie niebieskie, a na glebach lekko kwaśnych i obojętnych przeważają różne odcienie różu. Kwiatostany tworzą się na szczytach pędów, od lipca do sierpnia, ale są mniej widoczne na tle białobrzożonych liści, niż u odmian o jednolitym ulistnieniu. Kwiaty zawiązują się latem poprzedniego roku, dlatego pędów nie należy wiosną przycinać, a jedynie usuwać pędy stare, przemarznięte i suche. Krzewy najlepiej rosną na glebach przepuszczalnych, próchnicznych, o kwaśnym odczynie podłoża, stale umiarkowanie wilgotnych, zwłaszcza w czasie letnich upałów. Wymagają stanowisk lekko ocienionych, osłoniętych od podmuchów wiatru. Na zimę wymagają starannego zabezpieczenia przed mrozem, polegającego na obsypaniu podstaw pędów korą sosnową lub suchymi liśćmi oraz osłonięciu gałązek stroiszem lub słomą. Na wschodzie kraju, gdzie często dochodzi do przemarzania niezdrewniałych pędów z zawiązanymi pąkami kwiatowymi, hortensje ogrodowe można uprawiać w dużych pojemnikach wkopanych do gruntu, na zimę chowanych do nieogrzewanych pomieszczeń. Odmiana polecana do uprawy w ogrodach przydomowych, w miejscach zacisznych, na rabatach bylinowych i w towarzystwie niewysokich krzewów liściastych oraz iglastych.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	półkulisty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	niebieskie różowe
pora kwitnienia	lipiec sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe rabaty pojemniki w grupach
strefa	6a

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

